

[Undervisningsministeren.]

røres der ikke ved, det vil blive udbygget og meget stærkt udbygget i de kommende år.

I den forbindelse vil jeg godt sige et par ord til det, som hr. Poul Dam var inde på, at man diskriminerede det alment dannende ved at indføre betaling på 1 kr. 50 øre for deltagelse i aftenskole-, aftenhøjskole- og studiekredsundervisning. Nu er det nok vanskeligt at definere det alment dannende. Jeg tror, at hr. Poul Dam vil være enig med mig i, at der i adgangen til at skaffe sig den viden og de faktiske kundskaber, man ikke kunne få i folkeskolen, eller som man ikke fik, fordi man gik for tidligt ud af folkeskolen, ligger grundlaget for en alment dannende udvikling. I mange tilfælde vil vel netop den alment dannende udvikling ikke kunne opnås eller vanskeligere kunne opnås, hvis ikke dette indhentes.

Dernæst synes jeg også, at man skal være forsigtig med at stille det så skarpt op, som hr. Poul Dam gjorde det. Vi har efter lovens regler fra dens ikrafttræden haft betaling i interessegrupper for voksne. Tør nogen hævde, at meget af det, der undervises i i interessegrupper for voksne, ikke er af alment dannende karakter? Bliver diskrimineringen, det, som hr. Poul Dam kaldte diskrimineringen, da så voldsom — findes det overhovedet? — fordi man nu sidestiller denne fritidsundervisning for de voksne med interessegrupperne, hvad betaling angår? Det er jo det, der sker. Man har haft betaling for interessegrupper, nu skal man også have betaling for aftenskoler og aftenhøjskoler. Jeg tror ikke, man kan stille det så skarpt op, som hr. Poul Dam gjorde det, i hvert fald ikke med bund i realiteterne.

Så skal jeg i øvrigt i anledning af hr. Poul Dams bemærkning bekræfte, at det med dette lovforslag er hensigten at foretage en forenkling af administrationen. Jeg kan henvise til bemærkningerne til lovforslaget til punkterne 6 og 7, hvor der er gjort opmærksom på det, og jeg skal gerne yderligere bekræfte, at det netop er hensigten igennem indførelse af betalingsprincippet at se bort fra en hel række af de kontrolforanstaltninger, som man har haft, og som har givet anledning til så megen irritation, det, som hr. Poul Dam betegnede som boller og prikker og streger, og hvad det nu hedder

alt sammen. Der vil på dette område kunne ske en meget væsentlig forenkling i administrationen.

Når man nu taler om administrationen i denne forbindelse, bør jeg erindre det høje ting om, at da loven blev vedtaget for 2 år siden, var der almindelig enighed om, at man med den nye lov skulle søge at højne væsentlige led i denne undervisning, og en af forudsætningerne for at kunne gøre det er netop en strengere kontrol bl. a. med læreres kvalifikationer, derfor også bestemmelserne om, at der skal kunne etableres kurser for lærere under fritidslovgivningen. Det bør man tage med i betragtning også, man skal ikke i alt for megen kritik af det administrative slå noget af det i stykker, som man måske gerne ville opnå.

I anledning af det, som hr. Ejner Nielsen sagde om administrationen i denne lovgivning, og hans villighed til at se på vildskud, selv om hr. Ejner Nielsen naturligvis ud fra det, han i øvrigt sagde, var imod de foreslåede ændringer, vil jeg gerne sige; lad os blot se på, hvorledes vi kan skabe en enklere administration. Hvad ville man sige til at lægge en koordinerende myndighed hos amterne? Det ville utvivlsomt kunne give en lettelse i administrationen. Det vil jeg gerne være med til at overveje i udvalget, hvis det har interesse. Man må ikke tro, at jeg eller undervisningsministeriet er modstandere af at forenkle administrationen, men man må nøje anvise, hvorledes man skal gøre det, og hvor det kan gøres. Jeg har nævnt en mulighed her, som jeg gerne deltager i drøftelsen af.

Og så skal jeg blot fremhæve én ting til, fordi det vist ikke er blevet sagt her. Man har anset det for at være en meget væsentlig social forringelse, at der skal betales 1 kr. 50 øre pr. undervisningstime. Jeg tror, at man overvurderer betydningen af dette. Jeg tror, at man vurderer det, må jeg udtrykke det sådan, måske ud fra socialpolitiske synspunkter, der mere hører hjemme i 1930erne end i 1970erne, det er en anden problemstilling i dag end dengang. Der kan være grupper, for hvem det kan være et problem at betale 1 kr. 50 øre, men jeg gør opmærksom på, at der jo netop er adgang til at fritage sådanne grupper, eksempelvis pensionister, for at betale disse beløb.